

Kopie
art. 792 Ger.W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer 2014 /
Datum van uitspraak 27 maart 2014
Rolnummer 2013/AR/1339

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Ruimtelijke ordening stedenbouw

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

zeventiende kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

met maatschappelijke zetel te

KBO:

appellante,

vertegenwoordigd door Mr.

loco Mr.

advocaat te

tegen het vonnis van de 13^e kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 08 april 2008, gekend onder rolnummer 07/5295/A

tegen

VLAAMSE GEWEST, in de persoon van
te 1210 SINT-JOOST-TEN-NODE, Kong Albert II laan 19 b 22,

, met diensten

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr.

advocaat te

Gezien het bestreden vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 8 april 2008, betekend bij exploit van 8 april 2013.

Gezien het verzoekschrift in hoger beroep neergelegd ter griffie van dit hof op 3 mei 2013, waarbij tijdig en naar de vorm geldig hoger beroep werd aangetekend.

Voorgaanden:

1.

was de eigenares en uitbaatster van een roterend reclamebord gelegen aan de

De voorgaande feiten kunnen als volgt worden samengevat:

-8 november 2006: proces-verbaal van een gemeentelijk ambtenaar van de stad

"in de werfafsluiting, op de openbare weg, aan de kant van de . . . werd een

roterend reclamebord van 8m² geplaatst (van ongeveer 3.54m breedte en 2.26m hoogte).

Het reclamebord is bevestigd aan verticaal geplaatste profielen die steunen op een betonnen

sokkel. Het reclamebord reikt tot op ongeveer 4.7 m boven de pas van het voetpad en tot ongeveer 2.50m uit de voorgevelbouwlijn van de

-staking van de in overtreding verrichte werken, handelingen, wijzigingen of het strijdig gebruik wordt bevolen; het stakingsbevel – opgenomen in het P.V. van 8 november 2006 – werd aangetekend verzonden aan de rechtsvoorganger, op 8 november 2006;

-17 november 2006: beslissing tot bekrachtiging van het stakingsbevel van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

-21 november 2006: kennisgeving van de bekrachtigingsbeslissing verstuurd aan

-15 januari 2007: nieuw proces-verbaal van een gemeentelijk ambtenaar van de stad

“thans werd er vastgesteld, dat er nieuwe reclameboodschappen werden geplaatst voor en ”

-17 januari 2007: het P.V. van vaststelling van de gemeentelijk ambtenaar van de stad wordt verstuurd naar

-24 januari 2007: bekrachtigingsbeslissing van het stakingsbevel: “Het strijdig gebruik van een roterend reclamebord (ca 8 m²) geplaatst in de werfafsluiting rond een container op de openbare weg; deze werken werden uitgevoerd in doorbreking van een bekrachtigd stakingsbevel van 6/11/2006.”

-25 januari 2007: kennisgeving van de bekrachtigingsbeslissing: doorbreking van het stakingsbevel;

-2 februari 2007: beslissing van tot het opleggen van administratieve geldboete van 5 000 EUR wegens het doorbreken van een bekrachtigd stakingsbevel;

-19 februari 2007: verzoek tot kwijtschelding uitgaande van de raadsman van

-6 maart 2007: besluit van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, waarbij de administratieve geldboete werd herleid tot 3 500 EUR;

-19 juli 2007: betekening van het dwangbevel, afgeleverd op 5 juli 2007 door

-1 augustus 2007: akte van verzet wordt betekend aan het VLAAMSE GEWEST, in de persoon van

2.

De oorspronkelijke vordering strekt ertoe het dwangschrift van 5 juli 2007 en het dwangbevel betekend op 19 juli 2007 nietig te verklaren, te horen zeggen dat de beslissing van 2 februari 2007 tot het opleggen van een administratieve geldboete van 5 000 EUR en de beslissing van 6 maart 2007 waarbij de geldboete werd verminderd tot 3 500 EUR, geen grond hebben.

3.

De eerste rechter verklaart de vordering ontoelaatbaar.
de eerste rechter overweegt dat de verkeerde persoon heeft gedagvaard,
zodat de bepalingen van art. 860 en volgende Ger.W. niet van toepassing zijn.

4.

Het hoger beroep strekt ertoe de vordering van ontvankelijk en gegrond te
horen verklaren en het dwangschrift van 5 juli 2007 en het dwangbevel betekend op 19 juli
2007 nietig te verklaren.
Verder wordt de oorspronkelijke vordering hernomen.

Het VLAAMSE GEWEST concludeert tot de bevestiging van het bestreden vonnis.

Beoordeling:

5.

heeft binnen de wettelijke termijn verzet aangetekend tegen het dwangbevel,
conform art. 157 § 4 DRO (thans art. 6.1.50 § 4 VCRO) dat bepaalt: *“Binnen een termijn van
dertig dagen na de betekening van het dwangbevel kan de betrokkene bij
gerechtsdeurwaardersexploot een met redenen omkleed verzet doen, houdende dagvaarding
van het Vlaamse Gewest, bij de rechtbank van het arrondissement van de plaats waar de
goederen gelegen zijn. Dit verzet schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel.”*

Het VLAAMS GEWEST houdt voor dat de verkeerde persoon werd gedagvaard: *“Niet
dient gedagvaard te worden doch wel het Vlaams
Gewest.”*

heeft het verzet houdende dagvaarding, laten betekenen aan:
*“Het Vlaams Gewest, in de persoon van ; met
kantoren te Brussel, Koning Albert II laan, 19 bus 22”.*

Overeenkomstig art. 82 van de Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de
instellingen wordt het Vlaams Gewest in rechte vertegenwoordigd door de Vlaamse
Regering en dient zij gedagvaard te worden op het kabinet van de voorzitter van de regering.

Uit artt. 3 en 82 Bijz.W.8 augustus 1980 blijkt dat alleen het GEWEST (en niet de regering)
rechtspersoonlijkheid heeft en in rechte kan optreden. De bepaling van art. 82 naar luid
waarvan het VLAAMSE GEWEST wordt gedagvaard aan het kabinet van de voorzitter van de
regering, heeft enkel betrekking op de plaats waar de betekening moet gebeuren en niet op
de geadresseerde.

In casu werd het VLAAMSE GEWEST gedagvaard, niet op het kabinet van de voorzitter van de regering, maar wel in de kantoren van

De juiste rechtspersoon werd gedagvaard, maar wel niet op de juiste plaats. Dit betreft echter een relatieve nietigheid, waarbij belangenschade moet worden aangetoond.

Het VLAAMSE GEWEST is wel degelijk verschenen en heeft haar belangen kunnen waarnemen.

Volledigheidshalve merkt het hof op dat het feit dat in de dagvaarding geen melding wordt gemaakt van de bevoegde procesvertegenwoordiger of van het orgaan dat bevoegd is om namens het VLAAMSE GEWEST in rechte op te treden, overigens geen twijfel doet ontstaan omtrent de juiste identiteit van de in casu gedagvaarde persoon, te weten: het VLAAMSE GEWEST.

Het ontbreken van deze vermeldingen in het dagvaardingsexploot wordt door geen enkele wettelijke bepaling gesanctioneerd met de onontvankelijkheid van de vordering.

Het oorspronkelijk verzet van _____ werd ten onrechte ontoelaatbaar verklaard.

6.

Ten gronde:

Voor de plaatsing van het reclamebord op het perceel – als afsluiting van een werf – was er effectief een stedenbouwkundige vergunning afgegeven op 30 december 2005 aan de rechtsvoorganger van _____ de
*“De aanvraag betreft het plaatsen van een reclamepaneel van 8m² in een werfafsluiting. Het reclamepaneel uit gegalvaniseerde u-profielen hebben een afmeting van 2,70m op 3,54m en worden op een sokkel geplaatst op een hoogte van 1,30 m. (totale hoogte 4,00 m)
De duurtijd van de vergunning is beperkt tot de duur van de werken met een maximumperiode van 2 jaar en binnen deze periode dienen de werken te starten.
De werkzaamheden of handelingen waarvoor de vergunning is verleend, mogen niet langer dan tot 30 december 2007 in stand blijven.”*

_____ en/of _____ hebben zich niet aan de vergunning gehouden; het reclamebord werd op een andere plaats neergezet en bovendien was het hoger dan door de vergunning gestipuleerd. (totale hoogte: 4,70m)

Het roterend reclamebord werd geplaatst rond de container, die de firma gebruikte voor de sanering van de grond.

Dat _____ op de hoogte was van de illegale toestand blijkt uit het feit dat zij op 27 juni 2006 een nieuwe aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning tot regularisatie

van de bestaande toestand heeft ingediend; deze aanvraag heeft geleid tot een weigering van vergunning bij beslissing van 6 oktober 2006 onder meer omwille van "het blindend ongunstig advies van de Vlaamse gemeenschap, administratie wegen en verkeer, afd.

"In de aanvraag wordt het paneel geplaatst op het voetpad in een werfafsluiting, schuin ten opzichte van de rijweg. Dit is in strijd met de besluitwet van 19 december 1945 en met art.6,6° van het K.B. van 14 december 1959 inzake het plaatsen van reclame."

7.

Op 8 november 2006 werd dan door de gemeentelijk ambtenaar proces-verbaal opgesteld voor het gebruik van een roterend reclamebord, geplaatst zonder stedenbouwkundige vergunning en werd de onmiddellijke staking bevolen.

Bij proces-verbaal van 15 januari 2007 werd dan door dezelfde gemeentelijke ambtenaar vastgesteld dat het gebruik van het roterend reclamebord, geplaatst in de werfafsluiting rond een container op de openbare weg, werd verdergezet, niettegenstaande het schriftelijk bevel tot onmiddellijke staking. Er werd vastgesteld dat er nieuwe reclames waren aangebracht op het bord.

Het bekrachtigd stakingsbevel werd doorbroken en het gebruik van het reclamebord werd verdergezet ondanks dit stakingsbevel door het aanbrengen van nieuwe reclame op het bord.

8.

houdt voor dat er een aantal verzachtende omstandigheden in aanmerking moeten genomen worden omdat zij na het eerste stakingsbevel opdracht zou hebben gegeven om het reclamebord niet van nieuwe reclames te voorzien en omdat zij na het tweede stakingsbevel en voor het opleggen van de administratieve geldboete – namelijk op 5 februari 2007 - het reclamebord effectief verwijderd heeft, waardoor de geldboete moet kwijtschelden worden.

9.

Het toetsingsrecht moet aan de rechter toelaten na te gaan of de straf niet onevenredig is met de inbreuk, zodat het aan de rechter toekomt om te onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete van zodanige omvang.

Hij mag hierbij inzonderheid acht slaan op de zwaarte van de inbreuk, de hoogte van de reeds opgelegde sancties en de wijze waarop in gelijkaardige gevallen wordt geoordeeld. Dit toetsingsrecht houdt echter niet in dat de rechter op grond van een subjectieve appreciatie van wat hij redelijk acht, om loutere redenen van opportuniteit en tegen de wettelijke regels in, boeten kan kwijtschelden of verminderen.

Het hof kan alleen maar vaststellen dat _____ geen enkel bewijs voorbrengt van de opdracht die ze zou gegeven hebben aan de onderaannemer en dat zij blijkbaar ook niet het nodige heeft gedaan om het roterend reclamebord onmiddellijk te verwijderen, ondanks het stakingsbevel en de weigering van de regularisatievergunning.

10.

Het hof besluit dan ook dat het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve boete, wegens het doorbreken van het bevel tot onmiddellijke staking van de werken, handelingen, wijzigingen of het strijdig gebruik van reclameborden zonder een voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning.

_____ heeft geen verzet aangetekend tegen het bekrachtigd stakingsbevel, noch tegen de vaststelling van de doorbreking van het stakingsbevel.

De administratieve geldboete wordt voorzien in de art. 6.1.49 en 6.1.50 VCRO en in het besluit van de Vlaamse Regering van 28 april 2000 betreffende de administratieve geldboete voor het overtreden van het bekrachtigd stakingsbevel. De decreetgever heeft de administratieve geldboete gewild als een middel om een aan de gang zijnd misdrijf zo snel mogelijk te stoppen en te vermijden dat handelingen worden verder gezet ondanks een uitdrukkelijk bevel tot staking.

Door het aanbrengen van telkens nieuwe reclame, heeft men telkens actief gebruikt gemaakt van het roterend reclamebord dat in strijd met de stedenbouwkundige vergunning werd geplaatst en waarvoor de regularisatievergunning werd geweigerd; door het uitbrengen van een stakingsbevel treedt de overheid preventief op om het verder aanbrengen van reclame te verhinderen.

Het hoger beroep van _____ is ontvankelijk en gegrond.

11.

Overeenkomstig art. 1017 Ger.W. zijn de gerechtskosten ten laste van de in het ongelijk gestelde partij.

Het VLAAMSE GEWEST is gelet op de gegrondheid van het hoger beroep de in het ongelijk gestelde partij.

Het hof oordeelt dat geen rechtsplegingsvergoeding kan toegekend worden als de overheid zich moet verweren op het verzet tegen het dwangbevel m.b.t. de geldboete opgelegd wegens het doorbreken van een stakingsbevel.

Het VLAAMSE GEWEST treedt op in het algemeen belang en vordert geen rechtsplegingsvergoeding maar kan evenmin veroordeeld worden tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding.

DE BESLISSING:

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep van _____ toelaatbaar en gegrond.

Het hof hervormt het bestreden vonnis gedeeltelijk en opnieuw rechtsprekende, verklaart het verzet ontvankelijk, doch ongegrond.

Het hof verwijst het VLAAMSE GEWEST in de gedingkosten, vereffend aan de zijde van _____ op nihil.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 27 maart 2014 door

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Griffier